

ST. BARBARA

INFORMATIONSBLETT DER ZENTRALPFARRE ST. BARBARA ZU WIEN * DEZEMBER 2019 * NR.14

ДОРОГІ СЕСТРИ, ДОРОГІ БРАТИ, ДОРОГІ ЧЛЕНИ ТА ДРУЗІ НАШОЇ ПАРАФІЇ!

Знову наближається до нас світле Свято Різдва Христового – свято радості та миру. «Небо і земля нині торжествують» і «нова радість стала», бо «Бог Предвічний народився».

В Новому Році бажаємо всім доброго здоров'я, щастя, за яким тужисьте кожне людське серце, правдивої радості, якої люди не завжди шукають там, де її можна знайти, миру, якого так бракує в сучасному світі, а не раз і в душах людських, та всякої добра, понад усе Божого благословення та супроводу на кожний день вашого життя.

З повагою душпастирі церкви Св. Варвари у Відні
о. Тарас Шагала та о. Олег Ковтун

Oсь уже вкривається місто мерехтливою ковдрою з електричних вогнів, а вулиці наповнюються веселим гомоном: надходить велике Свято. У такі дні все здається можливим і досяжним. Умітій, причепурений світ лежить на долонях, мов скляна снігова куля: потруси, і здіймуться вгору сотні сріблястих мушок. Неможливо ним намиливуватись. Хочеться без кінця перевертати цю блискучу іграшку, спостерігаючи, як раз за разом стається в ній одне й те саме передбачуване диво. Здається, ми його вивчили вже до найменших деталей, а воно все одно щораз ніби трішки нове.

Саме час пригадати: це диво починається з нас. Вряди годи рутіна й життєві негаразди застилають нам очі, і ніколи стає зупинитися й поглянути на перший сніг, на тендітний вогник свічки, на обличчя наших близьких. Життя з кожним роком прискорюється, складнішає, і ми біжимо дедалі швидше, намагаючись встигнути, подолати, досягти.

А тим часом заповітна зірка все одно сходить щороку, і післяожної темної ночі досі наступає світанок, як і дві тисячі років тому. У світі так само лишилося місце для музики, правди й любові, народжуються діти і вірші, стрічають один одного вірні друзі та квітне щороку різдвяний молочай. Навколо нас – безліч можливостей побачити прекрасне, доторкнутися до нього серцем і самим стати трішечки красивішими зсередини.

Ми можемо простягнути руку тим, хто зустрічає свято вдалині від родини, тим, у кого немає дому, тим, чия кутя цього року гіркосолона від втрат і розчарувань. Так, нам не викорінити довкола байдужість і несправедливість, але до снаги вклести свою малесеньку лепту в добробут нашої планети, потурбуватись про того, кому потрібна допомога, врятувати від забуття чиось історію... І, головне, згадати про людей поруч: не про тих, чий обличчя миготять у новинах, а про тих, що сидять навпроти і потребують нашої уваги.

Бо навіть якщо ми не завжди можемо змінити погоду за вікном, нам точно під силу зробити так, щоб у нашій душі рік за роком ішов блискучий сніг, розквітав терен і сходила Вифліємська зоря. А ще – подарувати трішечки радості тим, кому ще важче вірити в диво, ніж нам.

В цьому, якщо замислитись, і полягає найвище смирення – головний урок, якого нас вчить Різдво Христове.

Надія Борис

LIEBE SCHWESTERN, LIEBE BRÜDER,

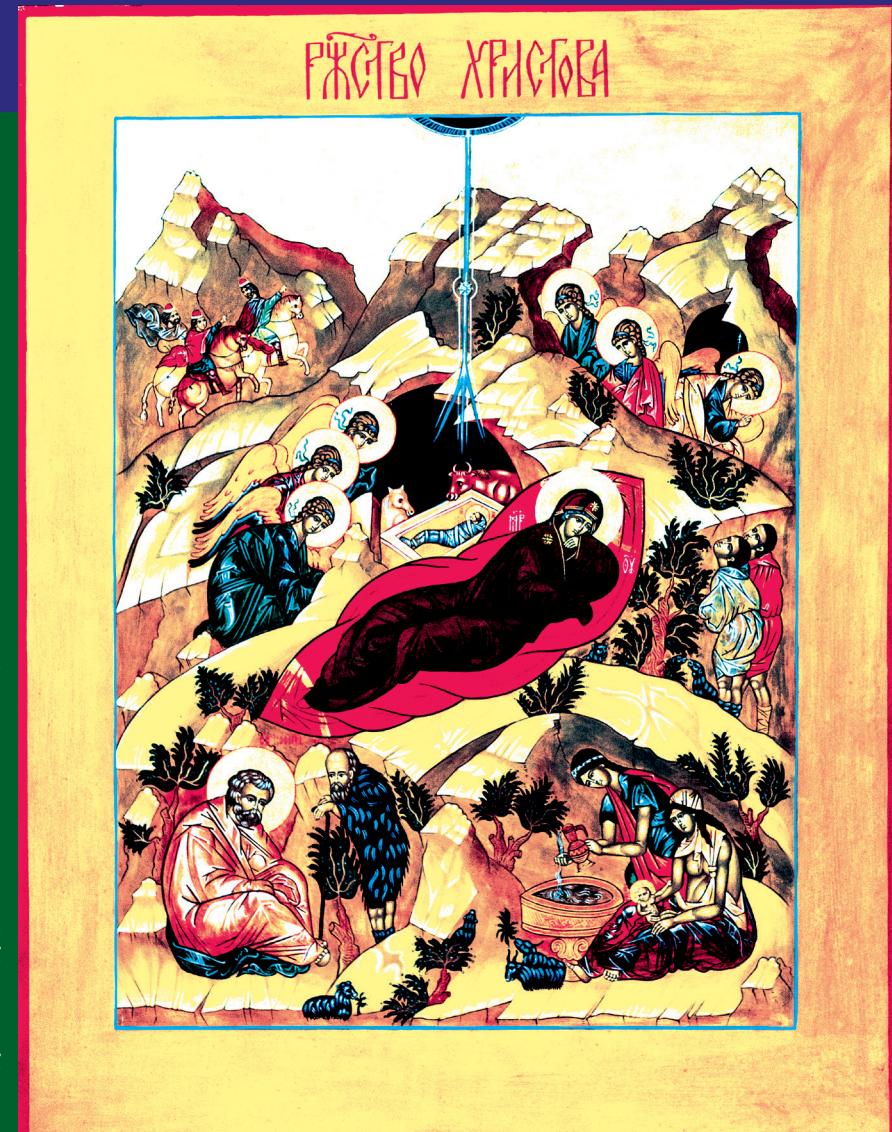
LIEBE PFARRMITGLIEDER UND FREUNDE UNSERER PFERRE!

Das Hohe Weihnachtsfest nähert sich wieder – das Fest der Freude und des Friedens. „Himmel und Erde feiern siegreich“ und „neue Freude ist erstanden“, denn „Gott der unendliche wurde geboren“.

Im Neuen Jahr wünschen wir Ihnen allen gute Gesundheit und Glück, wonach sich jedes Menschenherz sehnt, echte Freude, die die Menschen nicht immer dort suchen, wo sie zu finden sind, auch Frieden, der in der heutigen Welt sowie manches mal auch in den Seelen der Menschen fehlt. Wir wünschen alles erdenklich Gute und vor allem Gottes Segen und Geleit an jedem Tag Ihres Lebens.

Ihre Seelsorger der Pfarre St. Barbara in Wien

Pfarrer Taras Chagala und Kaplan Oleh Kovtun

KIRCHEN- RENOVIERUNG 2020-2021

Sein Kommen (Advent) veränderte und verändert noch immer unsere persönliche und gemeinsame Welt. Im kommenden Jahr 2020 werden sich auch in unserer Gemeinde erhebliche Veränderungen ergeben.

Nach mehr als vierjähriger Vorbereitung und erneutem Eigentümerwechsel begannen umfangreiche Umbauarbeiten des Gebäudes, in das unsere St. Barbara-Kirche integriert ist. Die Arbeiten sollen bis März 2021 dauern und Außenreparaturen der Kirche inkludieren. Im größten Teil des Gebäudes, rechts von der Kirche, sind ein kleines Hotel und sehr große Büroräume geplant. Links von der Kirche werden ca. 80 Mietwohnungen errichtet. Der Bereich vor der Kirche wird ab 2021 zu Fußgängerzone und für den Verkehr gesperrt.

Mit den neuen Bauherren wurden einige Verhandlungen über die Rechte und den Zustand der Kirche geführt und neue Vereinbarungen getroffen.

- Der rechtliche Status der Kirche ändert sich nicht. Wir haben weiterhin das Recht, die Räumlichkeiten der Kirche kostenlos zu nutzen, solange unsere griechisch-katholische Gemeinde als solche existiert.
- Der Pfarrsaal, den wir derzeit mieten, wird zurückgegeben. Stattdessen wird links vom Kircheneingang in den ehemaligen Räumlichkeiten der Pfarrbibliothek ein neuer Gemeinschaftsraum errichtet. Zusätzlich erhalten wir einen weiteren Raum, um eine neue Bibliothek und ein neues Sekretariat zu eröffnen.
- Zur Kapelle St. Josaphat wird einen neuen barrierefreien Zugang von der Straße errichtet. Erteilt wurde auch eine Genehmigung für gesamt wird

die von unserer Gemeinde genutzte zusätzliche Fläche von derzeit 85m² um weitere 30m² auf 115m² erhöht, während die monatliche Gesamtmiete von 400 € konstant bleibt.

Alle diese Bauveränderungen sollen bis zum 1. Mai 2020 abgeschlossen werden. Danach werden wir endlich mit der lang erwarteten Innenrestaurierung der Kirche beginnen. Diese wird in mehreren Schritten durchgeführt.

- Bis Ende 2020:** Einrichtung der neu gewonnenen Räume und Instandsetzung der Kapelle des hl. Josaphat (grobe Pläne und Visualisierung der Kapelle wurden beigefügt).
- Bis Ende 2021:** Renovierung der Kirche selbst - Strom- und Beschallungstechnik, Restaurierung von Wänden und Böden.

Das Bauamt der Erzdiözese Wien hat eine erste grobe Gesamtschätzung der Arbeiten mit 400.000 € beziffert. Wir

haben derzeit rund 50.000 € auf unserem Konto und können auf weitere 150.000 € an den Subventionen 2020-2021pp von der Erzdiözese und dem Staat rechnen. Rund 200.000 € sind eine Summe, die noch benötigt und in den kommenden Jahren gesucht und gesammelt wird.

Seit dem Jahr 1852 hat unsere Kirche keine so umfassende Umgestaltung erlebt. Selbst damals ist nicht alles in so kurzer Zeit geschehen, dass die Kirche innen und außen, sowie der Kirchenplatz gleichzeitig erneuert werden, kommt überhaupt zum ersten Mal in der Geschichte der Kirche St. Barbara vor – ein wahrhaft historisches Ereignis.

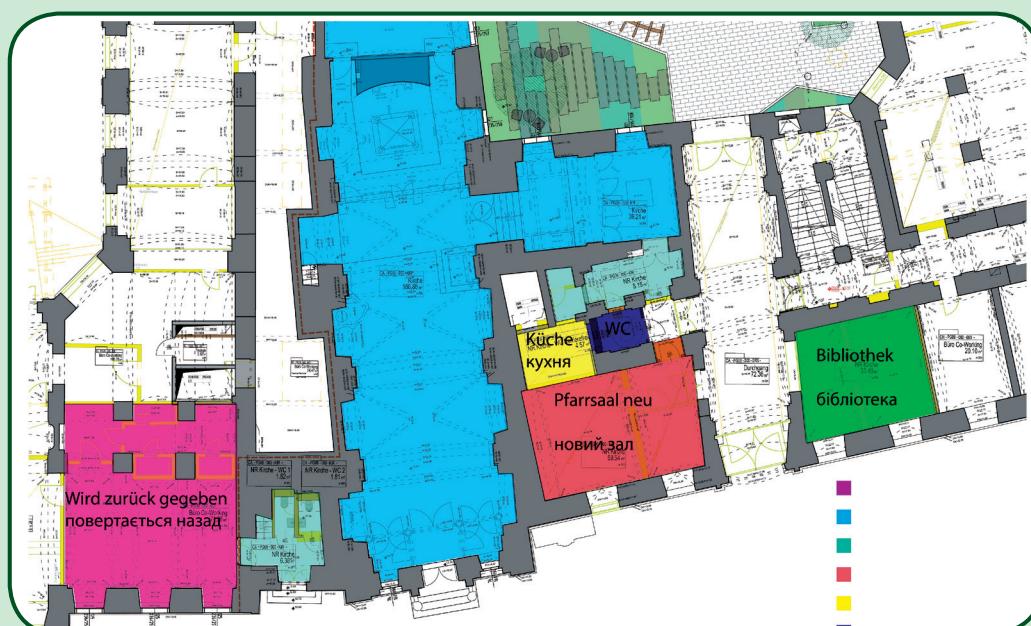
Wir werden uns bemühen die ganze Gemeinde über die nächsten Schritte, Ereignisse und Situationsentwicklungen, sowie empfangene, verwendete und notwendige Mittel in der Kirche und in den Medien informieren.

Wir freuen uns auf die Hilfe und Zusammenarbeit aller Mitglieder und Freunde unserer Kirche. Beginnen und beenden wir das mit Gottes Hilfe!

Wir hoffen auch auf die Fürsprache und Unterstützung der hl. Barbara und des hl. Josaphat, als Patrone unserer Kirche. Sie nehmen bereits seit Jahrhunderten die Gebete, die an diesem gesegneten Ort an sie gerichtet worden waren, auf, traten für unsere Gemeinde ein und beschützen sie. Möge der Segen des Herrn über uns alle kommen!

Ihre Seelsorger der Pfarre St. Barbara in Wien,

**Pfarrer Dr. Taras Chagala
und Kaplan Oleh Kovtun**

РЕМОНТ ЦЕРКВИ 2020-2021рр

Прихід якого змінив і змінює надалі наш особистий та спільнотний світ. прийдешньому 2020 році значні зміни відбудуться також у нашій громаді.

Після довгих підготувань, які тривали понад чотири роки, та зміни власника почалися масштабні роботи по перебудові споруди, в яку є інтегрована наша церква святої Варвари. Роботи заплановано закінчити до березня 2021 року. Вони включають і зовнішній ремонт церкви.

У найбільшій частині будинку, праворуч від церкви заплановано спорудження невеликого готелю та дуже великих офісних приміщень. Ліворуч від церкви буде побудовано близько 80 помешкань, які будуть здаватися в оренду. Площа перед церквою від 2021 року буде закрита для руху транспорту. Ці заходи значно поживлять життя, як у самому будинку, так і поруч з ним.

З новими власниками будови було проведено низку переговорів щодо прав та стану церкви та досягнути нових домовленостей.

1. Правне положення церкви не змінюється, ми надалі маємо право безкоштовного користування приміщенням церкви так довго, як існуватиме

греко-католицька громада.

2. Парафіяльний зал, яким ми нині користуємося на правах оренди, буде повернуто назад. Натомість ліворуч від входу у церкву, на місці бібліотеки, буде споруджено новий зал для потреб громади.

Додатково до нього нам буде надано на користування ще одне приміщення, в якому буде відкрито нову бібліотеку та секретаріат.

3. До каплиці св. Йосафата буде зроблено вхід з вулиці. Також надане право перебування вірних на внутрішньому подвір'ї поруч з церквою під час Богослужіння.

Додатково до існуючого буде споруджено ще два туалети.

Загалом площа додаткових приміщень, якими користується наша громада збільшиться на $30m^2$ з теперішніх $85m^2$ на $115m^2$ з одночасним збереженням загальної орендної плати в 400 € на місяць.

Усі вказані будівельні зміни заплановано закін-

чили до 1 травня 2020 року. Після цього нам нарешті можна буде приступити до довгочікуваного внутрішнього ремонту церкви.

Його буде проведено у кількох етапах

1. До кінця 2020: Облаштування новоспоруджених приміщень та проведення ремонту у каплиці св. Йосафата (приблизні плани та візуалізацію каплиці надаємо до розгляду).

2. До кінця 2021: Ремонт самої церкви – проведення нової електрики та означення, ремонт стін та підлоги.

За приблизними попередніми розрахунками будівельного відділу Віденської Архієпархії очікувана загальна ціна ремонту складатиме 400.000.

Наразі маємо на рахунках приблизно 50.000, ще 150.000 сподіваємося отримати від єпархії та держави. 200.000 це кошти, яких не вистачає та які наступними роками будемо шукати та збирати.

Подібна загальна перебудова та ремонт одночасно площині перед церк-

вою, фасаду, даху та внутрішнього оздоблення востаннє відбувалася у нашій церкві 1852 року. Облаштованих додаткових приміщень у громаді ще не було ніколи. На нас чекають дійсно історичні зміни!

Про усі наступні кроки, події, розвиток ситуації, отримані, використані та потрібні кошти будемо повідомляти у церквіта засобах комунікацій.

Сподіваємося на допомогу та співрацю кожного члена та кожного друга нашої церкви. Почнемо і закінчимо з Божою допомогою.

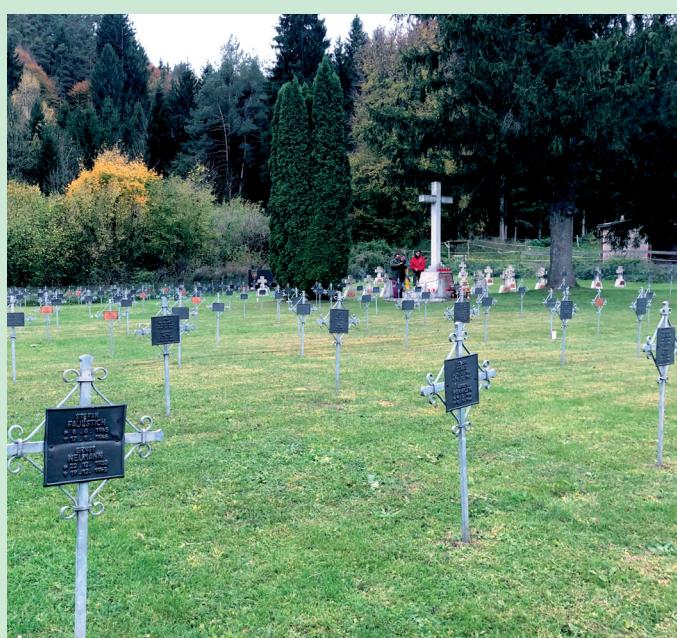
Сподіваємося на заступництво та супровід св. Варвари та св. Йосафата, які так багато років вислуховували знесені в цьому благословенному місці до них молитви, засупалися та захищали нау парафію.

Нехай благословення Господнє зійде на всіх нас!

З найкращими побажаннями душпастирі церкви Св. Вмч. Варвари

**о. Тарас Шагала
та о. Олег Ковтун**

IN ÖSTERREICH GEFALLENEN UKRAINER GEEHRT

A

m 1. November fand im KZ Mauthausen in Oberösterreich eine gemeinsame ukrainisch-polnische Trauerfeier zur Versöhnung und zum Gedenken an die im Zweiten Weltkrieg Getöteten statt. An der Veranstaltung nahmen Vertreter der ukrainischen und der polnischen Gemeinde teil, Generalvikar Yuriy Kolasa von der Ukrainisch- griechisch-katholischen Kirche und Pater Herbert Soika von der römisch-katholischen Kirche. Nach gemeinsamen Gebeten in einer Gedenkkapelle legten die Teilnehmer ihre Kränze an die Denkmale der ukrainischen und polnischen Opfer des Gefangenendlagers Mauthausen, es waren 122.000 Personen, darunter Tausende Ukrainer.

Am selben Tag wurden auf Initiative der Plast-Gruppe in Österreich mit tatkräftiger Unterstützung der Botschaft der Ukraine in Österreich und des Militärattachés unter Beteiligung von Pfarrer Dr. Taras Chagala von der UGKK und Vater Mykola Lesiuk vom UOK-KonstP die Bestattungsorte in Kärnten gewürdigt. Wir möchten den Vertretern des Militärattachés der Ukraine in Österreich, den Obersten Andriy Tkachuk und Sergiy Shevchenko, den Vertretern von Plast in Österreich, Taras Pinyazhko und Ivan Hryvnak persönlich danken.

BESUCHT WURDEN:

Der Kosakenfriedhof in der Stadt Lienz, Grab eines Mitglieds des Direktoriums der Ukrainischen Volksrepublik, Opanas Andriiski, in Spittal an der Drau, die Begräbnisstätte der Flüchtlinge aus dem Zweiten Weltkrieg in Feffernitz, die Begräbnisstätte der Flüchtlinge aus dem Ersten Weltkrieg in Wolfsberg.

In Wien fanden am 2. November mehrere Gedenkveranstaltungen statt. Zuerst auf dem Gersthofer- und Hernalser Friedhof. Anschließend fand auf dem Wiener Zentralfriedhof eine Gedenkfeier für alle im Zuge des Staatsaufbaus der Ukraine Getöteten statt. Die Priester Oleg Kovtun von der UGKK und Yuriy Strugov von der UOK-KonstP zelebrierten gemeinsam eine Panachyda.

„Insgesamt sind etwa 10.000 Soldaten der österreichischen Armee, darunter eineinhalbtausend Ukrainer und Kämpfer für die Unabhängigkeit der Ukraine, in jenem Sektor beigesetzt, der den im Ersten Weltkrieg getöteten Soldaten gewidmet ist. Viele Kreuze auf dem Friedhof haben auch eine Inschrift über die Zugehörigkeit der Bestatteten zur ukrainischen Nationalmannschaft der Sich-Schützen“, sagte Taras Pinyazhko.

Am folgenden Tag, dem 3. November, leitete in der griechisch-katholischen Gemeinde in Graz Erzpriester Oleg Kovtun den Gottesdienst, danach besuchten Vertreter der ukrainischen Gemeinde der Stadt und der Wiener Pfadfinder den sogenannten „Ukrainischen Friedhof“ auf dem Grazer Zentralfriedhof. Dort, in der Nähe der Gedenktafel mit der Aufschrift: „Ewige Erinnerung an die Gefallenen für Gott und die Ukraine“ wurde den gefallenen Kämpfern gedankt.

Und wenn Ausländer, wenn sie die Gräber ihrer Familien besuchen, vor sorgfältig gepflegten ukrainischen Gräbern anhalten, um sich vor dieser alten Kultur, die die Verehrung ihrer Vorfahren zum Ausdruck bringt, ehrfürchtig zu verneigen, dann können wir sagen, dass sie eine der wichtigsten Aufgaben der ukrainischen Tradition erfüllt haben“, schrieb Prof. Dr. Grigor Luzhniky (Brody-Lion, New York, 1967)

В АВСТРІЇ ВШАНУВАЛИ ЗАГИБЛІХ УКРАЇНЦІВ

1 листопада, у День усіх святих, коли в католицькій Австрії поминають померлих предків, представники церкви, Пласти та Посольства України вшанували пам'ять загиблих на території країни українців. Цього року поминальні заходи проводили по всій країні.

Спільний українсько-польський поминальний молебень примирення і пам'яті про загиблих у роки Другої світової війни відбувся 1 листопада у Меморіальному центрі “Концентраційний табір Маутгаузен”, що у федеральній землі Верхня Австрія. Участь у заході взяли представники української та польської громад, отець Юрій Коласа від Української греко-католицької та та отець Герберт Сойка від Римо-католицької церков. Після спільнотої молитви у каплиці Меморіального центру учасники заходу поклали вінки до пам'ятників українським і польським жертвам концтабору “Маутгаузен”, жертвами якого стали 122 тисячі осіб, у тому числі тисячі українців.

В той самий день з ініціативи Пластової групи в Австрії, за діяльного сприяння Посольства України в Австрії та апарату Військового Аташату, при участі отця Тараса Шагала від УГКЦ та отця Миколи Лесюка від УПЦ-КонстП відбулося вшанування українських поховань Карантії. Особисто хочемо подякувати представникам апарату ВАТ при Посольстві України в Австрії полковникам Андрієві Ткачуку та Сергієві Шевченко, представникам Пласти в Австрії Тарасу Піняжко та Івану Гринаку.

БУЛО ВІДВІДАНО:

Козацькі поховання у місті Лієнц, поховання члена Директорії Опанаса Андрієвського у Шпиталь над Дравою, поховання біженців з Другої Світової Війни у Феферніцц, поховання біженців з Першої Світової Війни у Вольфсберг. У Відні поминальні заходи відбулися 2 листопада на кладовищі “Герстгоф”, де пластиуни відвідали поховання пластиуна Степана Зощука, одного з творців української медичної термінології і особистого лікаря патріарха УГКЦ Йосипа Сліпого та кладовище “Гернальс”, де вони опікуються могилою родини президента ЗУНР Євгена Петрушевича.

Після цього, на Центральному кладовищі Відня відбулася панахида за всіх загиблих у процесі державотворення України, яку відслужили о. Олег Ковтун від УГКЦ та о. Юрій Стругов від УПЦ-КонстП.

“Всього у секторі, присвяченому загиблим під час Першої світової війни, поховано близько 10 тис. солдатів австрійської армії, серед яких півтори тисячі українців австро-угорської армії, борців за незалежність України. На багатьох хрестах на кладовищі також є напис про їх принадлежність до Збірної станиці Українських січових стрільців”, – зазначив Тарас Піняжко.

Наступного дня, 3 листопада, в греко-католицькій громаді Граца о. Олег Ковтун провів службу Божу, після чого представники українського громади міста та віденського Плаstu відвідали так зване “Українське кладовище” на Центральному цвинтарі Граца. Там, біля пам’ятного знаку з написом: “Вічна пам’ять полеглим за Бога і Україну” було віддано шану загиблим борцям.

“І коли чужинці, відвідуючи могили своїх родин, спиняються перед старанно упорядкованими українськими могилами, щоб з пошаною схилити голову перед цього роду виявом старовинної культури, яким є пошанування предків, то тоді ми зможемо сказати, що сповнили одне із найважливіших завдань української традиції, початки якої сягають ще дохристиянських часів і яка є підвалиною буття нації”, – писав проф. Григор Лужницький (“Броди-Лев”, Нью-Йорк, 1967р.)

Бал

Український

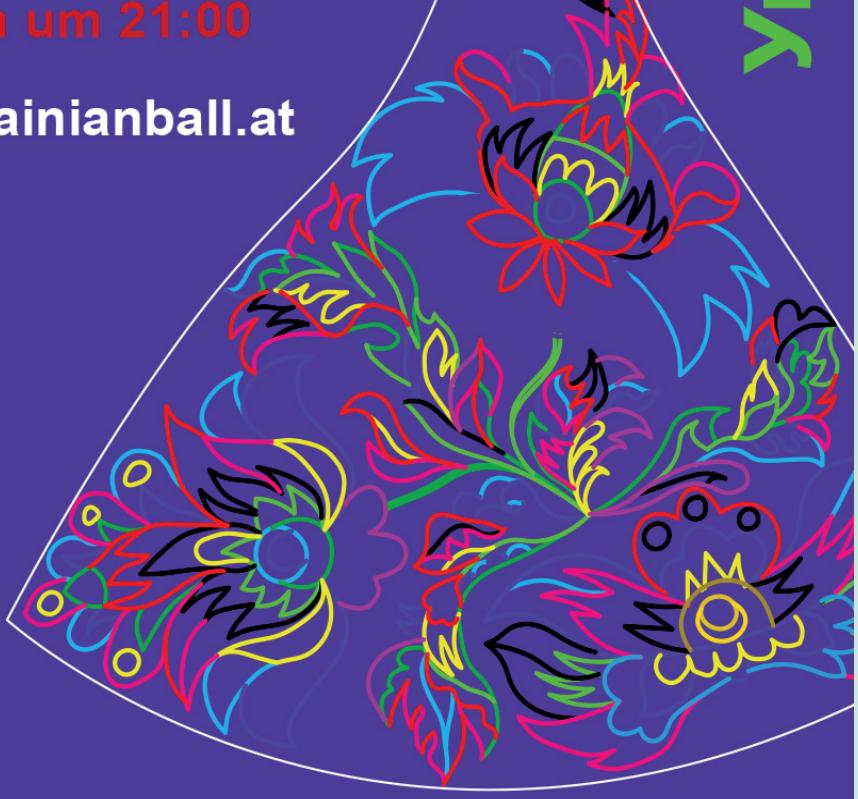

Ukrainischer Ball

15. Februar 2020
PALAI FERSTEL
Strauchgasse 4, Wien

Einlass ab 20:00
Beginn um 21:00

www.ukrainianball.at

120 JAHRE UKRAINISCHE KATHOLIKEN IN TIROL

Die ersten beiden ukrainischen Katholiken kamen 1899 aus Lemberg nach Innsbruck, um hier Theologie zu studieren. Seither besteht in Tirol eine kleine ukrainisch-griechisch-katholische Gemeinde, die in diesem Jahr ihr 120-jähriges Bestehen feiert. Von 8. bis 11. November fanden aus diesem Anlass mehrere Veranstaltungen statt.

Unter den Gästen war seine Seligkeit Großerzbischof Sviatoslav Shevchuk, Oberhaupt der Ukrainisch-griechisch-katholischen Kirche, sowie zwei junge Bischöfe der UGKK, die ihr Studium in Innsbruck absolviert haben, nämlich Volodymyr Hrutsa aus der Diözese Lemberg und Peter Loza aus der Diözese Sokal-Zhovkva, anwesend. Seitens der röm.-kath. Kirche in Österreich war Diözesanbischof Hermann Glettler dabei.

Mit den beiden Theologiestudenten Josef Zhuk (später Pfarrer der griechisch-katholischen Zentralpfarre St. Barbara in Wien und erster Bischof der Ukrainisch-Orthodoxen Kirche in der USA) und Anastasiy Kalysh (später Provinzial der Galizischen Provinz der Basilianer) kamen die ersten Vertreter der Griechisch-katholischen Kirche 1899 nach Tirol.

Damals gehörte der Westteil der Ukraine, ebenso wie Tirol, noch zu Österreich-Ungarn. An die 600 Studierende aus der Ukraine haben seither eine Ausbildung an der Universität Innsbruck genossen, etwa ein Drittel davon waren Theologiestudenten.

Ein prominentes Beispiel war Kardinal Josyf Slipyj, zu Sowjetzeiten Kirchenoberhaupt der Ukrainisch-griechisch-katholischen Kirche. Hinzu kommen zahlreiche Ukrainer, die nach dem Zweiten Weltkrieg aus der ehemaligen Sowjetunion nach Tirol ausgewandert sind.

Aktuell umfasst die ukrainisch-griechisch-katholische Gemeinde in Tirol etwa 100 Personen. Eine kleine aber sehr lebendige Gemeinde besteht auch in unserer Zeit zu einem großen Teil aus den in Innsbruck studierenden Ukrainern. „Vielen Dank, dass Sie die Schätze Ihres kulturellen, spirituellen und nationalen Erbes bewahrt haben“, - sagte das Oberhaupt der UGKK, während seiner Predigt vor den Gläubigen am Sonntag, den 10. November 2019 im Rahmen seines Pastoralbesuchs in Österreich.

120 РОКІВ ГРОМАДІ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛІКІВ У ТІРОЛІ

1899 році перші два українських студенти зі Львова приїхали до Інсбруку, щоб тут вивчати теологію. З того часу в Тіролі існує невелика українська греко-католицька громада, яка цього року святкує своє 120-річчя. З 8 по 11 листопада з цієї нагоди відбулося кілька заходів. Серед гостей були Верховний Архієпископ та Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Святослав Шевчук та два молоді єпископи УГКЦ, які навчалися в Інсбруку, Володимир Груца з Львівської єпархії та Петро Лоза з Сокальсько-Жовківської єпархії. Католицьку церкву в Австрії представляв єпархіальний єпископ Герман Глеттлер.

У 1989 році перші студенти богослов'я прибули з України до Інсбруку та розпочали традицію безперервної присутності українських студентів у місцевому університеті. Цими теологами були Йосип Жук (згодом парох греко-католицької центральної парафії Святої Варвари у Відні та перший єпископ Української Православної Церкви в США) та Анастасій Калиш (згодом провінціал Галицької провінції отців Василіян). У той час західна частина

України, а також Тіроль належали Австро-Угорщині. Відтоді понад 600 студентів з

України навчалося в Інсбруцькому університеті. Приблизно третина з них - студенти богослов'я. Яскравим прикладом був кардинал Йосиф Сліпий, глава церкви радянських часів переслідування. Тут перебувало також багато українців, які емігрували в Тіроль з колишнього Радянського Союзу після Другої світової війни.

Нині українська греко-католицька громада в Тіролі нараховує близько 100 осіб. Навіть сьогодні ця невелика, проте дуже жива та дружня громада, складається з великої кількості українців, які навчаються в університеті Інсбрука.

«Дякую, що ви зберігаєте скарби своєї культурної, духовної і національної спадщини», - сказав Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав під час проповіді до вірних Інсбруку в рамках свого душпастирського візиту до Австрії.

Візит Блаженнішого Святослава Шевчука, у Відень

Блаженніший Святослав Шевчук у церкві святої Варвари

12 листопада, у день свята святого Йосафата, відбувся короткий, але дуже інтенсивний візит глави УГКЦ, Блаженнішого Святослава Шевчука, до Відня.

Вранці він відправив святкову літургію у церкві святої Варвари, де тривалий час зберігалося та вшановувалися нетлінні мощі святого Йосафата.

«Тепер тут залишилися особливі реліквії. Тому те свято, яке ми святкуємо нині за новим стилем, є особливо дороге для цього храму і для громади. Пригадую, як три роки тому ми тут урочисто спогадували сто років перенесення мощів святого Йосафата до Відня, які потім, після Другої світової війни, рятуючись від радянської окупації, були таємно перевезені до Риму і сьогодні спочивають біля гробу апостола Петра», – пригадав Блаженніший Святослав.

Опісля відбулася конференція у «Клубі 4» на Стефансплаці, де було вшановано діяльну допомогу колишнього віденського архієпископа кардинала Теодора Інніцера (1875-1955) для голодую чого населення України в 1932-1933 роках.

Американський історик Тімоті Д. Снайдер сформулював супровідний девіз конференції: „Істина не виживе сама по собі. Правда потребує людей, які її висловлюють“.

У другій половині дня кардинал Христофор Шенборн, Блаженніший Святослав, рабин Шломо Хоффман та посол України в Австрії

Олександр Щерба відкрили пам'ятну дошку у Віденському архієпископському палаці.

Дизайнер дошки, український архітектор Ростислав Бортник наступними словами описав ідею пам'ятного знаку та її втілення: «КОЛИ СВІТ МОВЧАВ перші слова/умовний заголовок, які викарбувано на меморіальній таблиці. Саме коли весь світ мовчав, а в Україні замовкали на завжди мільйони українців, австрійський Кардинал Доктор теології

Теодор Інніцер перший та чи не єдиний із західних діячів відгукнувся на звернення митрополита Андрея Шептицького про допомогу мільйонам українців, які потерпали від ВБИВСТВА ГОЛОДОМ. Саме віденський Кардинал зумів організувати МІЖКОНФЕСІЙНУ ТА НАДНАЦІОНАЛЬНУ благодійну допомогу жертвам ГОЛОДОМОРУ. Допомогу, яка повина була «проломати» сталінський-комуністичний бар'єр.

Ця меморіальна дошка на якій викарбувано декілька важливих меседжів, таких як: ШТУЧНО СПРОВОКОВАНЕ HUNGERMORD (HOLODOMOR) ВБИВСТВО ГОЛОДОМ (ГОЛОДОМОР) УКРАЇНА, МІЛЬЙОНИ ЛюДЕЙ НЕВИННО ПРОТИСТАВЛЕНІХ ГОЛОДНІЙ СМЕРТІ, розтошована в самому центрі Європи, в центрі Відня, в п'ятдесяти метрах від головного собору Австрії - Собору Св.Стефана. Тому мені прийшлося старанно попрацювати над її дизайном,

щоб меседж про Голодомор довести до консервативних австрійців та європейців.

Заговоривши мовою сучасного мистецтва в дизайні „Меморіальної таблиці“ я приховав декілька символів принадлежних саме до Голодомору: Кругла форма повинна відображати Жорна (один із символів голодомору).

Шершава поверхня камею Меморіальної таблиці повинна нагадувати про „грубість/брутальність“ того періоду.

Уявіть собі як взимку знесиленими руками проводите по замерзлому ґрунті або по пустих жорнах в пошуках бодай декількох зернин. Ламана лінія переходу від текстової частини до числа 163 - це лінія частини кордону України (північно-східна частина України - Донецька, Луганська, Харківська, та Сумська області).

Саме ті частини України, які чи не найбільше постраждали в 32-33р., а деякі - страждають і нині. „Закон про п'ять ко-

Дизайнер дошки Ростислав Бортник Варвари

Греко-католики та православні українці Відня перед пам'ятною дошкою

лосків“. Говорячи мовою мистецтва та мовою дипломатії це приховано під числом 163. В п'яти колосках приблизно 163 зернини. Саме за цю жменьку зерна в 32-33рр. вас та вашу сім'ю могли відправити в «лагера» на північ Росії з конфіскацією майна, або в гіршому випадку просто розстріляти на місці.»

При цьому, важливим є те, що в німецькомовному тексті дошки згадується слово „Hungermord“ („вбивство голодом“) та „Holodomor“ (Голодомор) - як чітке свідчення штучної природи спровокованого радянським режимом голоду. Справа в тому, що до його написання долукалися різні історики і деякими з них на певному етапі пропонувалося вживати радянське визначення, як нібито це було „стихійне лихो“ – „Hungerkatastrophe“ („Голодова катастрофа“). „І велика заслуга як в самому відкритті дошки, так і згадці на ній слова „Голодомор“, належить кардиналу Крістофу Шьонборну. Після тривалих дискусій та певної перестороги з боку окремих істориків, він особисто наполіг на тому, щоб це слово було згадано та викарбувано на камені“, - зазначив о.Юрій Коласа, протосинклел Ординаріату Східних Католицьких Церков у Відні.

На завершальному святковому концерті у кафедральному соборі Св. Стефана у Відні лунала українська сакральна музика з національним юнацьким та чоловічим хором України „Дударик“ та мецосопрано Зоряною Кушплер, солісткою Віденської національної опери. Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав вручив кардиналу Крістофу Шьонборну, архиєпископу Відня, найвищу нагороду УГКЦ - Орден митрополита Андрея Шептицького. Церемонія нагородження відбулася під час цього концерту-реквієму на спогад про жертв Голодомору і вшанування кардинала Теодора Інніцера.

Нагорода «Орден митрополита Андрея Шептицького» вручається вперше в історії УГКЦ. Нагородженю кардинала Крістофа Шьонборна передувало рішення Постійного Синоду УГКЦ «за невтомну прихильність до примирення між народами, за сприяння екуменічному та міжрелігійному діалогу та відносинам між Церквою і Державою».

Кардинал Шьонборн уже багато років має тісні відносини з Українською Греко-Католицькою Церквою. Також він є ординарієм для католиків візантійського обряду в Австрії. Із

12 листопада, у день свята святого Йосафата, відбувся короткий, але дуже інтенсивний візит глави УГКЦ, Блаженнішого Святослава Шевчука, до Відня.

Kiews Grosserzbischof Swjatoslaw Schewtschuk in Wien

Großerzbischof Schewtschuk, Kardinal Schönborn und der ukrainische Botschafter Scherba

Am 12. November, dem Gedenktag des hl. Josaphat, fand eine kurze, aber sehr intensive Visite des Vorstehers der UGKK, seiner Seligkeit Swjatoslaw Schewtschuk, in Wien statt.

In der Früh zelebrierte er einen Festgottesdienst in der Kirche zu St. Barbara, wo der Leichnam des hl. Josaphat lange Zeit aufbewahrt wurde.

„Jetzt gibt es hier noch besondere Reliquien. Daher ist das Fest, das wir heute nach dem neuen Kalender feiern, für diese Kirche und die Gemeinde besonders wichtig. Ich erinnere mich, dass wir vor drei Jahren die 100 Jahr-Feier seit der Übertragung der Reliquien des heiligen Josaphat nach Wien abhielten, die nach dem Zweiten Weltkrieg vor der sowjetischen Besatzung in den Stephansdom in Sicherheit gebracht, dann heimlich nach Rom transportiert wurden

und nun am Grab des Apostels Petrus ruhen“ – sagte seine Seligkeit bei seiner Ansprache.

Danach fand im „Club 4“ am Stephansplatz eine Tagung statt, bei der der Einsatz des früheren Wiener Erzbischofs Kardinal Theodor Innitzer (1875-1955) für die hungerleidende Bevölkerung während des Holodomor in der Ukraine 1932/33 gewürdigt wurde. Der US-Historiker Timothy D. Snyder lieferte dabei zum Festakt das Begleitmotto: „Die Wahrheit überlebt nicht von alleine. Die Wahrheit braucht Menschen, die sie aussprechen.“

Am Nachmittag enthüllten Kardinal Schönborn, Großerzbischof Swjatoslaw Schewtschuk, der Wiener Rabbiner Schlomo Hofmeister und der ukrainische Botschafter in Österreich, Alexander Scherba, im Wiener Erzbischöflichen Palais eine Gedenktafel.

Mit der Tafel wird an die Verdienste des Kardinal Innitzers in den

Der Kiewer Großerzbischof Swjatoslaw Schewtschuk zeichnete den Wiener Erzbischof mit dem selten verliehenen ukrainischen „Orden des Metropoliten Venerabilis Dei Servus Andrej Scheptyzkyj“ aus.

Festkonzert im Wiener Stephansdom mit ukrainischer Sakralmusik und dem nationalen Knaben- und Männerchor der Ukraine „Dudaryk“ und der an der Wiener Staatsoper engagierten Mezzosopranistin Zoryana Kuschpler.

frühen 1930er-Jahren erinnert, als dieser als einer von wenigen westlichen Persönlichkeiten gegen die Hungerkatastrophe in der damaligen sowjetischen Ukraine protestierte und Hilfsmaßnahmen in die Wege leitete.

Die Tafel aus Stein hat eine runde Form, die an einen Mühlstein erinnert. Im Text auf der Tafel geht es um die Aufforderung von Kardinal Theodor Innitzer vom 16. Oktober 1933, den Opfern des Holodomor von 1932 bis 1933 zu helfen und auf seine Initiative ein „Interreligiöses und internationales Komitee zur Unterstützung der unter Hunger leidenden Gebiete der Sowjetunion“ einzurichten. Auf dem Brett steht auch die Zahl „163“, was die ungefähre Anzahl von Körnern in 5 Getreideähren bedeutet, und im tieferen Sinne – den Wert eines menschlichen Lebens (nach dem sogenannten „Gesetz der 5 Ähren“). Der Designer der Gedenktafel war der ukrainische Architekt Rostyslav Bortnyk, der Autor des dem Holodomor gewidmeten Kunstprojekts „163“.

Wichtig ist jedoch, dass der deutschsprachige Text der Tafel die Wörter „Hungermord“ und „Holodomor“ als eindeutiges Zeugnis für die künstliche Natur des Hungers erwähnt, der durch das sowjetische Regime bewusst herbeigeführt wurde. Tatsache ist, dass verschiedene Historiker an dem Schreiben beteiligt waren, und einige von ihnen haben vorgeschlagen, die sowjetische Definition der sogenannten „Naturkatastrophe“ - „Hungerkatastrophe“ - zu verwenden.

„Ein Großteil des Verdienstes, sowohl für die Anbringung der Tafel, als auch für die Erwähnung des Wortes ‚Holodomor‘, gehört Kardinal Christoph Schönborn. Nach vielen Diskussionen und einigen vorsichtigeren Definitionen einzelner Historiker, bestand er persönlich darauf, dass das Wort erwähnt und in Stein gemeißelt wurde“, sagte der Generalvikar des Ordinariates für die Ostkirchen in Wien, Protosyncellos Yuriy Kolasa.

Beim abschließenden Festkonzert im Wiener Stephansdom war ukrainische Sakralmusik mit dem nationalen Knaben- und Männerchor der Ukraine „Dudaryk“ und der an der Wiener Staatsoper tätigen Mezzosopranistin Zoryana Kuschpler zu hören. Im Rahmen des Konzerts fand eine Ehrung statt.

Der Kiewer Großerzbischof Swjatoslaw Schewtschuk hat Kardinal Christoph Schönborn dabei die höchste Auszeichnung der UGKK

verliehen. Er zeichnete den Wiener Erzbischof mit dem „Orden des Metropoliten Venerabilis Dei Servus Andrej Scheptyzkyj“ aus. Die Auszeichnung wurde zum ersten Mal in der Geschichte der UGKK verliehen.

Der Verleihung ging ein entsprechender Beschluss der Bischofsynode der Ukrainischen griechisch-katholischen Kirche voraus. Der Wiener Erzbischof erhält sie „für den unermüdlichen Einsatz um die Versöhnung unter den Nationen, für die Förderung des ökumenischen und interreligiösen Dialogs und der Beziehungen zwischen Kirche und Staat“, wie es im entsprechenden Dekret heißt. Er stehe damit ganz in der Tradition von Metropolit Scheptyzkyj (1865-1944), nach dem die Medaille benannt ist. Kardinal Schönborn hat eine sehr intensive Beziehung zur Ukrainisch griechisch-katholischen Kirche. U.a. ist er als Ordinarius für die Katholiken des byzantinischen Ritus in Österreich zuständig. Er trägt damit die bischöfliche Letztverantwortung - mit allen Rechten und Pflichten - für Gläubige und Priester dieser Kirchen, die einen Wohnsitz in Österreich haben. Von den bis zu 20.000 Angehörigen der katholischen Ostkirchen in Österreich gehören die meisten der UGKK an.

Der Wiener Erzbischof Christoph Schönborn zeigt seinen hohen ukrainischen Orden

Irene Motyl-Mudretzkyj bei „ehemaliger Pfarrjugend“

Tochter Katja mit Mutter Irene Motyl-Mudretzkyj

Diesmal waren wir beim Schübl-Auer, ein Heuriger in Nußdorf. Zwanzig Freunde folgten unserer Einladung. Die Freude war groß, als unser Pfarrer Dr. Taras Chagala (Stammgast bei allen Treffen) mit seiner Frau erschien. Kaplan Mg. Oleh Kovtun kam pünktlich und gut gelaunt. Die eigentliche Überraschung war aber der Besuch von Irene Motyl-Mudretzkyj. Sie lebt seit über zwanzig Jahren mit ihrer Tochter Katja in

New York und unterrichtet am Barnard College at Columbia Universität New York City, Deutsch. Erfreulich war auch der Besuch von Taras Kolotylo. Taras ist gerichtlich beeideter Sachverständiger für Versicherungsangelegenheiten und das letzte Mal gesehen haben wir ihn vor ca. 40 Jahren! Es war ein sehr unterhaltsamer, interessanter und besonders lustiger Abend! Die Idee für das nächste Treffen gab uns seine Exzellenz, Botschafter der Ukraine Dr. Alexander Sherba für einer Ehrung von DDr.hc. Bojrys Jaminskyj, dessen Sterbetag sich am **23. Februar 2020** zum zehnten Mal jährt. Diese Ehrung wird in der Botschaft stattfinden. Das Programm wird jetzt von Josef Pongratz und mir erstellt und jeder der sich bei mir oder Josef Pongratz anmeldet wird von unserem Botschafter persönlich eingeladen. Es werden Freunde, Persönlichkeiten aus Politik, Wirtschaft und Religion an dieser Ehrung am 23. Februar 2020 aktiv teilnehmen.

Anmeldungen bitte rechtzeitig an Josef Pongratz
0699 173 40 429
Erhard Steinhagen
0664 540 61 62,
e@steinhagen.at

Ing. Erhard Steinhagen, Dr. Taras Chagala mit Gattin und Mg. Oleh Kovtun

Vernaschten Köstlichkeiten vom Buffet Pfarrers Gattin, Martha und Dr. Ihor Tarko

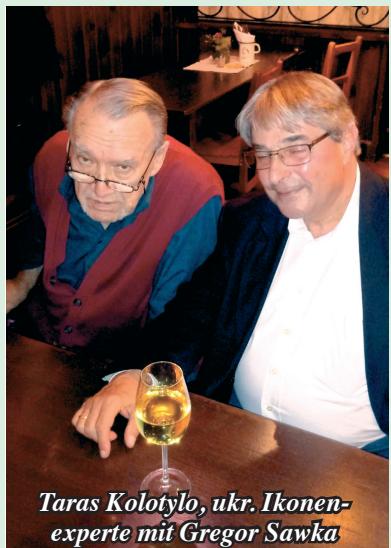
Ernste Gespräche mit Taras Kolotylo

Dr. Taras Chagala mit Gattin und Mg. Oleh Kovtun

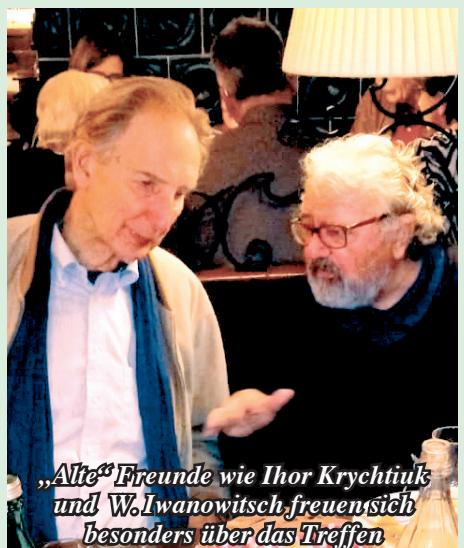
Irene Motyl-Mudretzkyj, Christl Pongratz und Eva-Maria Steinhagen

Taras Kolotoylo, ukr. Ikonen-experte mit Gregor Sawka

Womit hat Bibi Iwanowitsch Anita Rosner überrascht

„Alte“ Freunde wie Ihor Krychiuk und W. Iwanowitsch freuen sich besonders über das Treffen

Sepp Pongratz fühlt sich neben Irene wohl!
Dahinter Lubomira Sobchyshyn.

Gregor Sawka erlärt uns das Leben

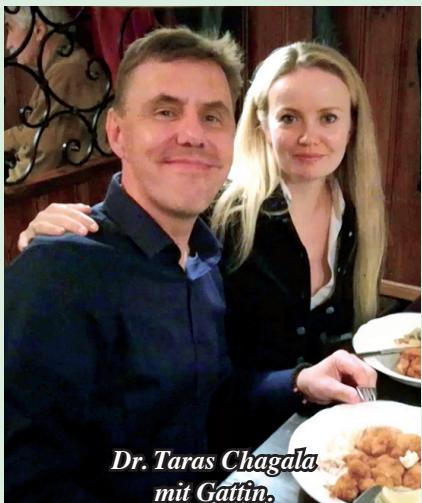
Mein Bruder Heini war mit der Pfarrerfamilie gut befreundet

Ein hübsches Paar,
Martha und Ihor Tarko

Christil und Eva-Maria, haben gut gegessen und sind bester Laune

Dr. Taras Chagala mit Gattin.

Es war ein sehr schöner Abend und wir freuen uns schon auf den nächsten. Besonders würden wir uns freuen, wenn auch du zu diesem Abend kommen könntest. Ruf einfach an oder schreib eine e-Mail und wir schicken dir die Einladung mit allen Daten!

GOTTESDIENSTORDNUNG

GREGORIANISCHER KALENDER

24.12. Dienstag	Heiliger Abend 18:00 Große Weihnachtsandacht
25.12. Mittwoch	GEBURT DES HERRN 09:30 und 12:00 Hl. Liturgie
26.12. Donnerstag	Fest der Gottesmutter 09:30 Uhr Hl. Liturgie
27.12. Freitag	Hl. Stephanus 18:00 Uhr Hl. Liturgie
01.01. Mittwoch	NEUJAHR, HL. BASILIUS 09:30 Uhr Hl. Liturgie
06.01. Montag	ERSCHEINUNG DES HERRN 09:30 Uhr Hl. Liturgie, Wasserweihe

JULIANISCHER KALENDER

06.01. Montag	Heiliger Abend 17:00 Große Weihnachtsandach
07.01. Dienstag	GEBURT DES HERRN 09:30 und 18:00 Hl. Liturgie
08.01. Mittwoch	Fest der Gottesmutter 18:00 Hl. Liturgie
09.01. Donnerstag	Hl. Stephanus 18:00 Hl. Liturgie
14.01. Dienstag	Neujahr, Hl. Basilius 18:00 Hl. Liturgie
18.01. Samstag	09:00 Vesper mit Liturgie des Hl. Basilius und Wasserweihe 17:00 Große Nachvesper mit Lytia
19.01. Sonntag	ERSCHEINUNG DES HERRN 09:30 Hl. Liturgie und Wasserweihe

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖІНЬ

НОВИЙ СТИЛЬ (ГРИГОРІАНСЬКИЙ)

24.04. Вівторок	Святий вечір 18:00 Велике Повечір'я
25.12. Середа	РІДВО ХРИСТОВЕ 09:30 та 12:00 Служба Божа
26.12. Четвер	Собор Пресвятої Богородиці 09:30 Служба Божа
27.12. П'ятниця	св. первомуч. Стефана 18:00 Служба Божа
01.01. Середа	Новий рік, св. Василія Вел. 09:30 Служба Божа
06.01. Понеділок	БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ 09:30 Служба Божа та Водосвята

СТАРИЙ СТИЛЬ (ЮЛІАНСЬКИЙ)

06.01. Понеділок	Святий вечір 17.00 Велике Повечір'я
07.01. Вівторок	РІДВО ХРИСТОВЕ 09.30 та 18.00 Служба Божа
08.01. Середа	Собор Пресвятої Богородиці 18.00 Служба Божа
09.01. Четвер	св. первомуч. Стефана 18.00 Служба Божа
14.01. Вівторок	18.00 Служба Божа
18.01. Субота	Навечір'я Богоявлення (Щедрий вечір) 09.00 Вечірня з Св. Літургією та Водосвята 17.00 Велике Повечір'я
19.01. Неділя	БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ 09.30 Служба Божа та Водосвята 12.00 Служба Божа

*Просимо про Ваші пожертви,
які Ви можете перерахувати
на наступний рахунок:*

*Ihre Spenden erbeten
auf das Konto der Pfarre:*

Empfänger: Griech.-kath. Pfarramt St. Barbara
IBAN: AT 0660 0000 0007 3117 09

Österr. Post AG, Info.Mail, Entgeld bezahlt - P.b.b.

Medieninhaber
Herausgeber **GRIECH.-KATH. ZENTRALPFARRE ST. BARBARA**
1010 Wien, Riemergasse 1-3/11, Tel.: +43 1 512 21 33

Für den Inhalt verantwortlich
Gestaltung, Layout, Produktion
Foto's
Auflage, Erscheinungsart
Erscheinungsort, Druck
Pfarrer Dr. Taras CHAGALA, pfarre@st-barbara-austria.org
Ing. Erhard STEINHAGEN, +43 664 540 6162, e@steinhagen.at
Pfarre ST.BARBARA, Roman PETRUNIW, Innsbruck
600 Stk., 2 x jährlich
Wien „druck.at“ Druck- u. Handelsges.m.b.H, 2544 Leobersdorf

Offenlegung der Blattlinie gemäß §25 Absatz 4 Mediengesetz: „ST. BARBARA“ der griech.-kath. Zentralpfarre St. Barbara zu Wien
Unternehmensgegenstand: Herausgabe und Vertrieb des periodischen Druckwerkes „ST. BARBARA“ der griech.-kath. Zentralpfarre.

Grundlegende Richtung: Offizielles Mitteilungsorgan der Pfarre St. Barbara.

Urheberrecht: Alle in diesem Medium veröffentlichten Inhalte sind urheberrechtlich geschützt.